

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 30 juni 2025

Zaaknummer 2025.177

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van [REDACTED] woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 25 april 2025 van de ABC-commissie van de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences (hierna: FHML) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende de beoordeling van A-KOfolio ABC fase 2, meer specifiek het uitstel om te starten met fase 3 van de opleiding A-KO.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 7 mei 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 7 mei 2025, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de beoordeling van A-KOfolio ABC fase 2, meer specifiek het uitstel om te starten met fase 3 van de opleiding A-KO. Dit besluit dateert van 25 april 2025.
2. Bij e-mailbericht 8 mei 2025 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellante en vraagt het CBE nog nadere informatie op. Deze nadere informatie is bij e-mailbericht van 11 mei 2025 aangeleverd.
3. Bij e-mailbericht van 8 mei 2025 zendt het CBE het beroep van appellante door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE uiterlijk 29 mei 2025 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 30 juni 2025 en dat dientengevolge uiterlijk op 16 juni 2025 het verweerschrift door verweerder moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 3 juni 2025 informeert verweerder het CBE dat er niet is gekomen tot een minnelijke schikking.
5. Bij e-mailbericht van 16 juni 2025 wordt door de commissie het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
6. Bij e-mailbericht van 16 juli 2025 wordt door het CBE het verweerschrift van verweerder verstrekt aan appellante.
7. Bij e-mailbericht van 20 juni 2025 wordt door de appellante een nader stuk ingediend. Dit nader stuk wordt bij e-mailbericht van 20 juni 2025 wordt dit doorgezonden aan verweerder.
8. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 30 juni 2025, waarbij appellante is verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED] en [REDACTED] [REDACTED]).

STANDPUNTEN PARTIJEN

9. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
10. Appellante stelt in het beroepschrift dat zij zich ervan bewust is dat haar resultaten op de Voortgangstoetsing ("VGT") niet op niveau waren, maar dat zij in fase 2 van haar opleiding heeft laten zien dat zij op veel andere gebieden juist goed scoort. Zo geeft appellante aan dat zij alle moduletentamens in één keer heeft behaald, dat haar vaardigheden vaak als bovengemiddeld werden beoordeeld, en dat zij zowel het Examen Klinische Vaardigheden ("EKV") als de onderdelen Consultvoering en Reflectievaardigheden ("CORE") ruim voldoende heeft afgesloten. Daarnaast is appellante van mening dat de feedback die zij heeft ontvangen met betrekking tot haar medische deskundigheid ("MEDDESK") en de VGT's tegenstrijdig is. Zij hoopt dat dit nogmaals kan worden bekeken. Verder geeft zij aan dat zij haar prestaties uitgebreid heeft besproken met haar counselor, twee studieadviseurs en docenten van onder andere de modules Thorax en Abdomen II. Hun gezamenlijke inschatting is dat haar medische deskundigheid voldoende is om de stap naar de coschappen (fase 3) te kunnen zetten. Appellante is van mening dat het onevenredig is dat zij enkel op grond van haar VGT-scores niet mag starten met de coschappen. Daarnaast stelt zij dat op basis van het toetsplan de VGT niet expliciet is genoemd als voorwaarde voor de overgang van fase 2 naar fase 3. Volgens appellante zijn alleen de laatste twee VGT's van de opleiding bindend voor het behalen van het diploma. Verder is zij van mening dat het klinisch onderwijs tijdens de coschappen haar juist kan helpen om haar VGT-resultaten te verbeteren. Tot slot stelt appellante dat de beoordeling van de competentie Maatschappelijk Handelen ("MAHA") niet klopt. Er wordt gesteld dat zij onvoldoende scoort doordat de uitslag van de remediering van het onderdeel Patiënt-Arts-Maatschappij Onderwijs ("PARMA") nog niet bekend zou zijn. Appellante stelt echter dat deze uitslag wél bekend is en dat de feedback overwegend positief is en geen aanleiding geeft tot een onvoldoende beoordeling.

Appellante stelt in haar aanvullende schrijven d.d. 20 juni 2025 dat er geen wettelijke basis is om de VGT als doorslaggevend criterium te hanteren voor doorstroming naar fase 3 van de opleiding. Volgens appellante vloeit dit namelijk niet rechtstreeks voort uit de Onderwijs- en Examenregeling A-KO master 2024-2025 ("OER"). In artikel 2.3 van de OER staat dat een student, om toegelaten te worden tot fase 3, alle studiepunten van fase 1 en 2 moet hebben behaald. Er wordt echter nergens expliciet vermeld dat twee voldoende voortgangstoetsen vereist zijn als voorwaarde om door te stromen. In artikel 2.2.2 wordt vervolgens uiteengezet welke onderdelen tot fase 2 behoren. Ook hieruit vloeit volgens appellante niet voort dat twee VGT-toetsen behaald moeten zijn om te mogen doorstromen naar fase 3. Daarnaast geeft appellante aan dat zij in mei een voldoende heeft behaald voor de VGT. Volgens haar zou hierdoor toepassing moeten worden gegeven aan de uitzonderingsregel, waarvoor aan drie voorwaarden voldaan moet zijn. Zij betoogt dat uit haar behaalde VGT-score blijkt dat sprake is van een significante verbetering ten opzichte van eerdere meetmomenten, en dat de regels in het toetsplan — waarin gesteld wordt dat er sprake moet zijn van een "stijgende lijn" — te strikt worden geïnterpreteerd. Verder doet appellante een beroep op het gelijkheidsbeginsel en op de hardheidsclausule uit artikel 8.5 van de OER. Zij stelt dat de strikte toepassing van de standaardregels in haar geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst. Zo heeft zij alle onderdelen van fase 2 succesvol afgerond, is de beoordeling van MAHA inmiddels bijgewerkt, is er sprake van aantoonbare verbetering in de VGT-resultaten, en zijn er studenten in vergelijkbare situaties wél doorgestroomd.

11. Om bovenstaande redenen verzoekt appellante het CBE de beoordeling van A-KOfolio ABC fase 2, meer specifiek het uitstel om te starten met fase 3 te heroverwegen en haar, eventueel onder voorwaarden, te laten starten met haar coschappen.

12. Verweerder stelt dat uit het toetsplan A-KOfolio Fase 1-2-3-4 wel degelijk blijkt dat er zeer specifieke eisen worden gesteld aan de VGT-resultaten, alvorens een voldoende eindadvies voor het A-KOfolio van die fase kan worden gegeven. De door appellante behaalde VGT-scores in fase 2 voldoen volgens verweerder bij lange na niet aan deze gestelde eisen. Verder is verweerder van mening dat er geen toepassing dient te worden gegeven aan de uitzonderingsregel, op grond waarvan studenten ondanks onvoldoende VGT-scores zouden kunnen doorstromen naar fase 3 van de opleiding. Verweerder betoogt dat ingevolge artikel 3, leden 1 tot en met 11, van de OER het A-KOfolio het centrale toetsinstrument is, en dat de aan A-KOfolio fase 2 gekoppelde studiepunten niet kunnen worden toegekend bij een onvoldoende beoordeling. De OER bevat bovendien expliciete bepalingen met betrekking tot de toelating tot de volgende fase (fase 3). Wat betreft de beoordeling van MAHA geeft verweerder aan dat de uitslag van de PARMA inmiddels bekend is en dat de beoordeling van MAHA inmiddels is aangepast naar 'volgens verwachting', omdat de PARMA-opdracht succesvol is geremedieerd. Ten aanzien van het in mei behaalde VGT-resultaat merkt verweerder op dat appellante daarmee een stap in de goede richting heeft gezet, maar dat zij nog niet heeft voldaan aan de remediëringsoopdracht uit zowel het oorspronkelijke als het aangepaste ABC-eindoordeel van het A-KOfolio fase 2. Indien appellante bij de VGT van september een voldoende resultaat behaalt, kan zij volgens verweerder wél aan deze remediëringsoopdracht voldoen.
13. Naar aanleiding van bovenstaande, concludeert verweerder dat het besluit op goede gronden is genomen en in stand dient te blijven.

VERSLAG ZITTING D.D. 30 juni 2025

14. De standpunten van partijen worden herhaald. Appellante voegt toe dat er studenten zijn die ook slechts één VGT met een voldoende hebben behaald, maar desondanks toch zijn doorgestroomd naar fase 3. Zij stelt dat zij door het bestreden besluit zes maanden vertraging oploopt. Dit maakt het besluit volgens appellante onevenredig, mede gelet op de in het beroepschrift aangevoerde gronden. Appellante benadrukt nogmaals dat er studenten zijn geweest die met slechts één voldoende VGT mochten starten met hun coschappen. Daarnaast zouden er volgens haar ook studenten zijn toegelaten tot fase 3 terwijl zij in totaal minder VGT's met een voldoende hadden behaald dan zijzelf.
- Verder schetst appellante de gevolgen die het bestreden besluit voor haar heeft. Zo zou zij gedurende vijf maanden uitsluitend zelfstandig kunnen studeren tot de volgende VGT plaatsvindt. Nadat zij deze toets zou hebben behaald, kan zij niet direct starten met haar coschappen, waardoor zij verwacht in totaal zes maanden studievertraging op te lopen. Dit zou bovendien financiële consequenties voor haar hebben. Appellante herhaalt dat zij het onbegrijpelijk vindt dat in het toetsplan en/of in de OER niet expliciet is opgenomen dat ten minste twee voldoende VGT-resultaten vereist zijn voor de overgang van fase 2 naar fase 3. Tevens betwist zij dat zij niet in staat zou zijn om de veiligheid van patiënten te waarborgen. Tot slot betwist appellante dat de vertraging slechts zes weken zou bedragen. Zij stelt dat de vertraging in werkelijkheid ongeveer twee maanden zal zijn, hetgeen voor haar een wezenlijk verschil is. Appellante geeft aan dat zij in totaal acht VGT's heeft afgelegd, waarvan zij er vijf met een voldoende heeft afgesloten, en dat het dus niet slechts gaat om drie onvoldoende toetsen.
15. Verweerder voegt toe dat uit het toetsplan blijkt dat de VGT-scores niet overwegend onvoldoende mogen zijn om de competentie MEDDESK als voldoende te kunnen beoordelen binnen het A-KOfolio fase 2. Concreet betekent dit dat er niet meer dan één onvoldoende mag zijn; bij twee of meer onvoldoendes wordt de competentie als onvoldoende beoordeeld. Appellante heeft in dit geval voor alle drie de VGT's een zware onvoldoende behaald. Dit is voor verweerder ook de reden geweest om de uitzonderingsgrond niet toe te passen. Verweerder stelt dat er minimaal twee VGT-scores met een voldoende behaald moeten zijn om de resultaten in overweging te nemen binnen het bredere

portfolio. Daarnaast wijst verweerder op artikel 3.8 van de OER, waarin wordt verwezen naar het afzonderlijke toetsplan. Volgens verweerder is het behalen van slechts één voldoende VGT onvoldoende om te voldoen aan de norm van 'overwegend voldoende', en biedt dit dus geen grond voor toelating tot fase 3. Verder geeft verweerder aan dat in vergelijkbare gevallen steeds eenzelfde afweging en besluit zijn gemaakt, en dat appellante in die zin niet ongelijk is behandeld. Verweerder wijst er ook op dat het studiemateriaal van de A-KO-opleiding beschikbaar blijft gedurende de zomerperiode. Daarnaast stelt verweerder dat het niet wenselijk is om alle details van het programmatisch toetsen volledig op te nemen in de OER, omdat dit de leesbaarheid van de regeling ernstig zou aantasten. De noodzakelijke details zijn daarom opgenomen in het toetsplan, waarnaar expliciet wordt verwezen in de OER. Verweerder benadrukt dat studenten over voldoende actieve medische kennis moeten beschikken om op een veilige wijze met de coschappen te kunnen starten. Om die reden geldt als landelijke ondergrens dat minimaal twee VGT's met een voldoende moeten zijn behaald. Deze norm is uitgeschreven in het toetsprogramma en vormt een expliciet onderdeel van het toelatingsbeleid. Voorts herhaalt verweerder dat appellante niet onder voorwaarden tot de coschappen kan worden toegelaten. Een voorwaardelijke toelating is al eerder in overweging genomen, maar bleek op basis van de gestelde eisen niet mogelijk. Wel is het mogelijk dat appellante in september kan worden toegelaten indien zij bij de VGT van die maand een voldoende behaalt, of een score die daar dicht bij ligt. De uitslag van de VGT van september wordt naar verwachting rond 10 oktober bekendgemaakt. Indien appellante aan de toelatingseisen voldoet, zal haar dan het eerstvolgende beschikbare coschapspoor worden aangeboden. Verweerder merkt daarbij op dat er gedurende de zomermaanden geen coschapsporen worden aangeboden, waardoor ook een voorwaardelijke toelating nu niet zou betekenen dat appellante direct kan starten. Dit betekent dat er, ongeacht de toelatingsvorm, in elk geval gewacht moet worden tot september. De vertraging als gevolg van het bestreden besluit bedraagt daarmee zes weken. Volgens verweerder is deze vertraging niet onevenredig. Tot slot benadrukt verweerder dat het onderwijs gefaseerd is ingericht. De VGT's uit fase 1 staan volledig los van de VGT's uit fase 2. Daarnaast wijst verweerder erop dat de niet-behaalde VGT's uit fase 2 zware onvoldoendes betroffen, wat volgens verweerder des te meer reden geeft om vast te houden aan de gestelde norm.

BEOORDELING

16. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 25 april 2025, te weten: inhoudende de beoordeling van A-KOfolio ABC fase 2, meer specifiek het uitstel om te starten met fase 3 van de opleiding A-KO. Het beroepsschrift is derhalve tijdig ingediend.
17. In casu is het besluit van 25 april 2025 op 28 mei 2025 gewijzigd doordat gebleken is dat de competentie MAHA voldoende was beoordeeld. Ingevolge artikel 6:19, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), heeft het beroep van rechtswege mede betrekking op een besluit tot intrekking, wijziging of vervanging van het bestreden besluit, tenzij partijen daarbij onvoldoende belang hebben. Het CBE stelt vast dat verweerder met het besluit van 28 mei 2025 hangende het administratieve beroep een nieuw besluit heeft genomen in de zin van artikel 6:19, eerste lid, van de Awb en dit besluit van rechtswege wordt geacht onderwerp te zijn van dit administratief beroep.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

18. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) is het CBE bevoegd ten aanzien van beroepen ingesteld tegen besluiten van examencommissies en examinatoren. Het toetsen van de kennis en kunde van

een examinandus is een uitsluitende bevoegdheid van de examinerator die met het afleggen van het examen of tentamen is belast. Hij dient daarbij de richtlijnen van de examencommissie in acht te nemen conform artikel 7.12b, eerste lid, sub b WHW. In casu betreft de van toepassing zijnde Oer de OER behorende bij van de masteropleiding Arts-Klinisch Onderzoeker (A-KO) 2024-2025 van de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences waar in paragraaf 3 de toetsing en beoordeling is opgenomen.

19. Ingevolge artikel 2.3, tweede lid, van de OER -voor zover hier relevant - dient de student bij het niet behaald hebben van de studiepunten van de Fase de nog niet als voldoende beoordeelde competentieontwikkeling te remediëren. De beslissing of onderdelen Fase 1 gedurende Fase 2 en onderdelen Fase 3 gedurende Fase 4 geremedieerd kunnen worden, wordt gemaakt door de ABC-Commissie (de beoordelingscommissie/examinerator).
20. Ingevolge artikel 3.8, tweede lid, van de OER geeft een beoordelingscommissie, de A-KOfolio BeoordelingsCommissie (ABC), -op basis van het A-KOfolio van de student en het door de groep van counselors uitgebrachte eindadvies- een beoordeling van het A-KOfolio per fase met al dan niet toekenning van de studiepunten behorende bij de betreffende Fase. Ingevolge artikel 3.8, derde lid, van de OER moeten alle zeven competenties met tenminste een "voldoende" beoordeeld zijn, eventueel na remediëring. Ingevolge artikel 3.8, vierde lid, van de OER kent het A-KOfolio Fase 1-2-3-4 een eigen toetsplan, wordt getoetst en beoordeeld op basis van zeven competenties/ rollen (eerder in de OER opgesomd) en betreft de beoordeling het gehele A-KOfolio van de betreffende Fasen en kan beoordeling van het AKOfolio Fase 4 enkel plaatsvinden nadat alle onderdelen van de voorgaande Fasen zijn afgerond en behaald. Ingevolge artikel 3.8, vijfde lid, van de OER worden de A-KOfolio toetsplannen aan de Examencommissie Geneeskunde voorgelegd voor advisering. Ingevolge artikel 3.8, zevende lid, van de OER is de beoordelingscommissie de examinerator. Op grond van artikel 3.1 OER maken de hierboven bedoelde afzonderlijke toetsplannen deel uit van de OER.
21. Het CBE stelt vast dat uit het toetsplan 'A-KOfolio Fase1-2-3-4' blijkt dat de VGT een formeel toetsmoment is met als functie het toetsen van kennis op de eindtermen en de longitudinale kennisontwikkeling van de individuele student. De VGT is ondergebracht in het A-KOfolio. Met betrekking tot de VGT's in fase 2 stelt het CBE vast dat een student in beginsel géén voldoende eindadvies krijgt indien de overall VGT-scores van een student binnen een Fase overwegend no-grade of onvoldoende (maar minder dan 2 punten onder de O/V norm) zijn, dan wel meer dan één keer zwaar onvoldoende (meer dan 2 punten onder de O/V norm) zijn en/of indien de score op een specifieke discipline/vak aanhoudend onder gemiddeld (-/--) zijn. Van deze regel kan worden afgeweken indien de student aan drie richtlijnen voldoet. Ten eerste dienen de (overall) eigen scores een stijgende lijn te laten zien richting de O/V normering van het referentiecohort. Ten tweede moeten de overige resultaten van de betreffende Fase overtuigend aantonen dat de kennis zoals getest in de VGT minimaal volgens verwachting is, middels bijvoorbeeld resultaten voor course kennistoetsen, KO/ PARMA opdrachten (in Fase 1 en 2), toetsing tijdens de coschappen, feedback in de werkplekevaluaties ten aanzien van medisch deskundige en academicus (in Fase 3 en 4). Ten derde is de student zelf verantwoordelijk om aan te tonen dat de kennis zoals getest in de VGT aan de maat is. Daartoe moet de student voldoende informatie (zie onder punt 2) verzamelen en deze presenteren in het A-KOfolio. Het A-KOfolio moet daarnaast blijken geven van een actief remediëringsbeleid, gebaseerd op adequate analyse en reflectie, met relevante en SMARTi leerdoelen.
22. De toetsing door het CBE van de beoordeling van examineratoren is beperkt tot de vraag of die beoordeling niet in strijd met de redelijkheid of een ander beginsel tot stand is gekomen, het beoordelingsproces zorgvuldig is verlopen en de beslissing niet in strijd is met regelgeving. Dit betekent dat het CBE niet kan toetsen of de beoordeling van de examineratoren inhoudelijk juist is.

23. Gelet ook op het feit dat het CBE in dezen slechts een beperkte toetsing toekomt, is het CBE van oordeel dat verweerder voldoende heeft aangetoond dat zijn besluit niet in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel en niet kennelijk onredelijk is.
24. Verder stelt het CBE vast dat artikel 8.5 van de OER een hardheidclausule omvat. Hieruit volgt dat de examencommissie bevoegd is in individuele gevallen waarin toepassing van de OER met uitzondering van de regels rondom het studieadvies (daarbij is wettelijk het faculteitsbestuur bevoegd) tot kennelijk onredelijke uitkomsten leidt, ten gunste van de student af te wijken van de vastgestelde OER. Het CBE is van oordeel dat in casu geen sprake is van een kennelijk onredelijke uitkomst. Het is gebruikelijk en niet in strijd met enige rechtsregel dat een student na het niet halen van een tentamen, het vak opnieuw moet doen en dat dan studievertraging kan worden opgelopen. De omstandigheid dat appellante twee maanden studievertraging oploopt maakt niet dat haar situatie zo bijzonder is dat het opnieuw moeten doen van dat vak en het oplopen van die vertraging kennelijk onevenredig is.

Ook hetgeen appellante anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 30 juni 2025.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 53 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken